

عنوان مقاله:

جمیل صدقی زهاوی و زبان و ادبیات فارسی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 4، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ناصر محسنی نیا - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

روابط متقابل ادبی و فرهنگی میان ملل عالم؛ بخصوص ملل هم جوار از دیرباز مرسوم و متداول بوده است. در این میان، رابطه فرهنگی، زبانی و ادبی ملت ایران و ملت عراق در طول تاریخ، بیش از هر ملت دیگری بوده است و جمیل صدقی زهاوی، شاعر معاصر عراق، متوفای ۱۹۳۶ میلادی جایگاه ویژه ای دارد. نگارنده بر آن است تا درباره زندگی، آثار و افکار این شاعر بزرگ معاصر عراق و جهان عرب مطالبی را قلمی نماید. از زندگی و سبک شعری و جایگاه او در شعر معاصر جهان عرب سخن گفته، توان مندی های شاعر در زبان و ادب فارسی و میزان آشنایی او با ادبیات فارسی تا سرحد امکان روشن نماید. در این میان، پیوندهای جمیل صدقی زهاوی با ادب فارسی و بزرگان معاصر آن همانند؛ ملک الشعراء بهار و... نیز بررسی می گردد. هم چنین، حضور جمیل صدقی زهاوی در کنگره بزرگداشت هزاره شاهنامه فردوسی (۱۹۳۴) در تهران، بررسی و مختصر تحلیلی از اشعار فارسی و عربی صدقی زهاوی در این کنگره، یادکردی از ملامحمد زهاوی، والد پارسی سرای جمیل صدقی؛ از جمله مواردی هستند که در این مقاله به آن ها پرداخته می شود. گمان نگارنده این است که موضوعهایی این گونه، کمک شایانی به درک بهتر تعامل ادبی و فرهنگی ادبیات فارسی با ادبیات و فرهنگ دیگر کشورها؛ از جمله کشورهای عربی و مسلمان خواهد بود.

کلمات کلیدی:

جمیل صدقی زهاوی، زبان و ادبیات فارسی، ادبیات عربی معاصر، عراق، ملک الشعراء بهار، ادبیات تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209505>

